

Lakossági fórum az M7 autópálya érdi csomópontjáról

A terv engedélyezés alatt, a kezdés időpontja bizonytalan

Nem voltak vele elégedettek a lakosok, sőt, akadt köztük, aki egyenesen „abnormálisnak” nevezte az M7 autópálya érdi csomópontját célzó terveket azon a november 7-i lakossági fórumon, amit a „forgalomtechnikai építési terveket” készítő Via Futura Kft. munkatársai tartottak a Polgárok Házában. Az Iparos út és csomópontjai elkészült engedélyezési terveit Tegzes Gergely ismertette a főként a környéken élő érdeklődőknek.

Ravasz László projektvezető felhívta a figyelmet arra, hogy az engedélyezési eljárás már folyamatban van, és amint a források is adottak lesznek, elkezdődhet a kivitelezés

Horváth Andrea, a Polgármesteri Hivatal munkatársa köszöntötte a lakossági fórum résztvevőit

Mindenekelőtt Ravasz László, a projekt vezetője előrebocsátotta, hogy tulajdonképpen a naponta tapasztalt forgalmi dugók, rendszeres torlódások és az emiatti balesetveszély megszüntetése érdekében készültek el azok az új tervek, amelyek az M7 autópálya Iparos úti forgalmi csomópontjának, az Iparos út Bányász utca-Törökbálinti út közötti szakaszának és a Törökbálinti úti csomópontnak út- és forgalomtechnikai építési engedélyezési tervét foglalják magukba. Tegzes Gergely pedig részletes tájékoztatójának elején elárulta: a most bemutatásra kerülő tervek előtt számos egyéb hálózatfejlesztési alternatíva is felmerült, például egy gyűjtő-elosztó pálya, ami rendkívül költségesnek ígérkezett a magánterületek kisajátítása miatt. Szóba került egy különálló, kis íves felhajtó, de ez túl közel lenne az M0 autópályához, emiatt szintén veszélyeket rejt magában. Gondoltak arra is, hogy esetleg a csomópont felét – a lehajtót vagy a felhajtót – áthelyeznék máshová, de ezt a tervet környezetvédelmi és egyéb, túl magas költségekkel járó okokra hivatkozva, szintén elvetették. Alternatívaként felmerült még a Törökbálinti útról vezető csatlakozás is, de ez is csak távlati tervként vetődött fel, hiszen a kivitelezése szintén óriási összegeket emésztene fel. A Via Futura Kft. tehát azt a feladatot kapta, hogy a legolcsóbb, ám az évek óta húzóódó, súlyos forgalmi problémákat megszüntető tervet készítsen. Ennek lényege pedig, hogy ez az elképzelés egyrészt jelzőlámparendszerrel, másrészt körfor-

galom kiépítésével enyhítené, illetve – ideális esetben – szüntetné meg a jellemzően a reggeli és a délutáni órákban kialakuló forgalmi dugókat.

A tervek készítésekor figyelembe vették az INTERSPAR Bem térre tervezett beruházását, valamint a LIDL áruház terveit is. A SPAR a Gépész utca-Sóskúti út-Bajcsy-Zsilinszky út irányába terelné a vásárlók autós forgalmát, illetve ezt az útszakaszt tenné vonzóvá a személygépjárművel érkezők számára. A tervezésnél fontos szempont volt az is, hogy az alközpont korszerűsítése érdekében a Bem téri buszforduló megszüntetésre kerül, így a tervben az arra közlekedő autóbuszoknak biztosítani kell egy újabb közlekedési, illetve fordulási útvonalat, ezért ideiglenesen a Hegesztő utca felé kanyarodnak a helyi járatok, míg a helyköziek az Iparos úton haladnának.

Tegzes Gergely kivetítő segítségével részletesen ismertette a csomópont terveit

Tegzes Gergely arról is beszámolt, hogy a jelzőlámparendszer 60 másodperces idővel működik majd, ami a csúcsidőszakban aszerint változna, melyik irányból erősebb a forgalom. A cél az, hogy a lámpa szakaszosan engedje a forgalmat a pályafelhajtóra, illetve a sztrádáról érkező járművek befelé irányuló forgalom torlódását megelőzze. A jelzőlámpákat forgalomérzékelővel látják ell, így az autók sűrűségétől függ, hogyan engedí át a forgalmat.

A Bem tér környékén két ütemben valósul meg a beruházás. Az első ütem beruházója a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt., míg a második ütemben az INTERSPAR az önkormányzat-

tal közös megegyezésben folytatná a további kivitelezést. Mint kiderült, a meglévő gyalogátkelőhelyet a tervezett változások miatt veszélyesnek ítélték, ezért azt javasolják, hogy a Bem köz mentén egy nyomógombos jelzőlámpás gyalogátkelő kerüljön kialakításra, ám ha ez megvalósul, a Teleki iskola főbejáratát is erre az oldalra helyeznék át.

A II. ütemű építkezés, amit majd a SPAR valósít meg az önkormányzattal együttműködve, még nem tárgya az engedélyezési eljárásnak, míg az I. ütem, amelynek beruházója a NIF Zrt., már az engedélyezési szakaszban van. Ettől függetlenül egyelőre meglehetősen bizonytalan, hogy valójában mikor kerülhet sor a megvalósítására, hiszen ez állami beruházás, és a Via Futura Kft. munkatársa úgy fogalmazott: mostanában a közúti területekre sajnos nem sok forrás jut. Ezt meghallva, a lakossági fórum résztvevői közül többen azt hangoztatták, miért „hitegetik” az embereket a tervekkel, ha nem biztosak abban, hogy egyáltalán sor kerülhet-e a megvalósításukra. Egy hölgy a Gépész utcából azon habordott fel, hogy abba a keskeny utcába terelnék a buszforgalmat, ráadásul még buszmegállót is terveznek, ahol az ott lakó emberek már most nem mernek ablakot nyitni, olyan elviselhetlenül sok port kavarnak a murvával leszórt úton közlekedő járművek. Nemcsak bírálta, hanem egyenesen „abnormálisnak” nevezte az ismertetett terveket, és tiltakozott az ellen, hogy még inkább élehetlenné tegyék az ott élők környezetét. Szerinte már eddig is csökkent, de ezután még inkább zuhan a környék ingatlanjainak értéke, ami miatt az érintetteket nem kártalanítja senki, pedig egykoron a jobb levegő és nyugodt környezet miatt költöztek ki Érdre. Akadt olyan résztvevő, aki ostoba ötletnek ítélte a jelzőlámparendszer kialakítását, szerinte ugyanis attól nem fog csökkenni a forgalom, ha megállítják a gépjárműveket, legfeljebb csak a torlódás helyszínét tolják pár méterrel odébb, alykett, hogy tényleges megoldást kínálnának a problémára.

A tervek megismerését köve-

tően többen hangsúlyozták, ez egy újabb felesleges beruházás lesz, kár pénzt fektetni olyasmibe, ami nem orvosolja, csak továbbgörgeti a problémát: a csúcsidőben a forgalmi dugók kialakulását. Akadt, aki azt javasolta, ha már a Gépész utcába helyezik át a buszvonalat, legalább tegyék egyirányúvá a behajtást, ami enyhítené a forgalmán. Ugyanakkor a gyalogosátkelőt is veszélyesnek tartották, sokak szerint megnyugtatóbb megoldást jelentene, ha a gyalogosok számára aluljárót építenének. A tervező elismerte, ez bennük is felvetődött, ám ők elsősorban azt a feladatot kapták, hogy olyan megoldást találjanak, amelynek kivitelezése nem jár nagy költségekkel. Tisztában vannak azonban azzal, hogy ez sem lesz végleges megoldás a közlekedési problémára, hiszen a fővárosba ingázók mintegy 44 százaléka gépkocsival közlekedik, így a zsúfoltságot csak enyhíteni lehet, de teljesen megszüntetni nem. Márpedig olyan tökéletes megoldás, ami senki érdekeit nem sérti, sajnos nem létezik. Az engedélyezés alatt lévő tervek az Érdén élő több ezer ember érdekét szolgálják, ezért elsősorban arra törekedtek, hogy megoldják az érdekek problémáját, hiszen 25-30 ezer embernek nincs más lehetősége Budapest irányába közlekedni.

A tervezők ígérték, a lakosok javaslatait, hozzászólásait nem hagyják figyelmen kívül, amit lehetséges, beépítenek az engedélyezés alatt lévő tervekbe. Már csak az a kérdés, mikor kezdődhet el a tényleges kivitelezés, hiszen a parkvárosiak már hosszú évek óta erre várnak.

Bálint Edit

A szerkesztő jegyzete

Gyerekszemmel

Sorra megszorítottam a kis kezeket; oklevél, apró ajándék, gratuláció a rajzaikhoz. A kedves, színes ábrák pedig beborították a művelődési központ előterében a paravánokat, ugyanis a szervezők – rokonszenves ötlet volt ez tőlük – megígérték az ifjú alkotóknak, hogy minden egyes alkotást kiállítanak. A téma, amelyet ábrázolhattak a gyerekek a papírokon, a sport volt – és ez bizonyult a következő jó ötletnek. A sport ugyanis, mint tudjuk, egy kicsit olyan, mint az élet. Küzdeni kell, teljesíteni kell, ám abban szebb az életnél, hogy itt nem kell eltiporni, tönkretenni a másikat. A sportban még a veszteseket is jól megfogalmazott szabályrendszer védi, lehetőséget adva nekik, hogy legközelebb akár győztesek is lehessenek.

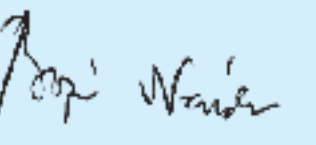
Óvodástól középiskolásig hozták el munkáikat a fiatalok, és nemcsak azt éreztem megtiszteltetésnek, hogy átadhattam az elismeréseket, hanem azt is, hogy ily módon bebocsáttattam a gondolataik közé. Megnézhettem, hogy gyerekszemmel milyennek látszik az életnek ez a sajátos szelete, a sport. A képeket nézve aztán újból rá kellett jönnöm, hogy miért különösen jó gyerekek között lenni. Azért, mert mindig mondanak, mutatnak, észrevesznek valami olyasmit, ami nekünk, felnőtteknek eszünkbe sem jutna. Itt, a megrajzolt mozdulatokon, testtartásokon, arconkon – ha olykor ábrázolástechnikai fogyatékoságokkal is, de – elszántság, győzelemre, sikerre törekvés tükröződött. Mindehhez azonban sajátos, talán gyermeki naivnak minősíthető őszinteség is társult. Olyanfajta igyekezet, amelynek során a versenyző a sikerért erőfeszítéseket tesz, és az eredményt valós, igazi telje-

sítménnyel akarja elérni. Nem láttam olyan rajzot, amelyen a labdajátékos a másik lábát rúgta volna meg, amelyen a birkózót csípte, karmolta volna az ellenfél, esetleg a futót gáncsolta volna valaki. Itt tiszta, valódi küzdelem látszott, és az elért eredményének szívből örülő sportoló.

Persze tudjuk, hogy a sportban sem teljesen tiszta minden. Ide is beférkőzött az üzlet, és vele együtt a minél nagyobb haszonra törekvés, jó néhány tisztességtelen módszer. A mindennapjainkat körülvevő „való világ” próbál a sportban is teret nyerni magának anyagi előnyökre való gátlástalan törekvéseivel, mindenén átgázoló hatalomvágyával. Ezért értékesek és megcsízelendőek a gyerekszemmel rögzített képek. Talán ha mi is így néznénk az életet, nem telepedne ránk annyi hazugság, megaluvás. Talán őszintébbek is lennénk, és nem igyekeznénk annyira több pénz és magasabb pozíciót szerezni.

A képeket nézve azon gondolkoztam: vajon mit rajzolnék én legszívesebben? Mit vennék észre, mit tartanék fontosnak így felnőtt szemmel a világból, annak a sportba átszűrődő jelenségeiből? Aztán addig-addig néztem a nyüzsgő, futkározó, jókedvű gyerekeket, mígnem arra gondoltam, hogy én talán egy jókora mackót rajzolnék a legszívesebben. Erőset, nagyot. Meg egy kedves kis majmot. Akik persze sportolhatnak is, de én azt rajzolnám le, ahogy a maci vigyáz a makira. És szereti.

Persze az is lehet, hogy én nem vagyok ennyire komoly, mint ezek a gyerekek.

Ilyen is van? Üzen az ősz? Igen, valloam én, mind a négy évszadunknak van számunkra üzenete.

„Ne így menj el! – halloam az anyai hangot még ma is – vedd föl a kabátodat, mert odakünn fúj a szél, és még megfázol!” Anyám vitát nem tűrően folytatja: „Igen, a naptár szerint már tavasz van, de nézz körül, a tél visszajött!” A nyár is üzent édesanyám intó szavaival: „Eszedbe ne jusson a napra menni és ott felejtkezni! Emlékezz, tavaly a bőröd milyen csúnyán felhólyagosodott, mert örökké a napon voltál!” Gyerekként, az őszi időben való létezésünknek is megvoltak a maga viselkedési, táplálkozási, öltözködési szabályai, akár csak a télnek. A szülőikkel való összeütközés lehetőségét ez az évszak hozta meg leginkább. Vigyázzatok a szánkózás közben, nehogy egy kocsi alá csússzatok nekem! Tessék óvatosnak lenni a jégen, be ne szakadjatok, mint a múltkoriban! Emlékeztetek, ugye? Nem mertetek sokáig hazajönni, és csonttá fagyott rajtatok a ruha!”

Nem folytatom, az évtizedek elszálltak, unokáim is megnősültek, férjhez mentek, mostanában a dédunokáim és cselekedeteik kerültek sorra családunkban az évszakokat illetően. Most az őszi üzenetről van szó, amit meg kellene hallanunk, látnunk, értenünk. De hát vannak-e egyáltalán még évszakok a mi éghajlatunk alatt? Annak ellenére, hogy az időjárás-változás, az évszakokkal együtt a „szeszélyes övezetbe” kerül, ettől mi még a mérsékelt égöv alá tartozónak érezzük magunkat.

Őszüzenet

Jó két hete is van annak, hogy üzent az ősz: be kell gyújtani a kályhába, bekapcsolni a gázt, mivel tartósan lehűlt a levegő. Aki tudott, mert volt mivel, be is fűtött. Sokan téli tüzelő nélkül vannak ma is. Hogyan vészeli át ezeket a heteket és majd a téli hónapokat? Nehezen. Odahaza is jól felöltöznek, de legtöbbször, éppen ez okozza a megfázást. A ki-be járkálás hőmérsékleti változásait csak a nagyon fiatal és egészséges szervezet bírja elviselni.

Itt most egy sereg biológiai tényezőt kellene felsorolnom, amelyek az őszi napok beálltával befolyásolják egészségünket, szervezetünket kiengesztályozott állapotát. Az ősz elsőnek azt üzeni, amikor csak módunk van rá, használjuk ki a napsütéses órák áldásait, künn, a szabad, romlatlan levegőn. Ilyenkor gyalogosan induljunk útnak. A gyaloglás, a szabad levegőn való mozgás mindig jó hatással volt és van szervezetünkre. Gondolom, ezt nem kell bővebben magyaráznom, és azt sem, hogy reggelenként, még tisztálkodás és reggeli előtt, miután kiszellőztettünk, benn a lakásban tornázzunk egy-másfél perctel. Ha ezt rendszeresen megteszszük, soha nem mulasztjuk el, mert kívánni fogja szervezetünk. Ne gondoljunk semmi bonyolult-ra! Az iskolai tornaórákon végzett alapgyakorlatok elegendőek ehhez. Szervezetünk felélénkül, vérnyomásunk helyreáll, alvás

közbeni görcseink feloldódnak. Az ősz üzenetének legfontosabb tétele a helyes táplálkozásra való törekvés.

Keljünk fel reggel idejekorán úgy, hogy a reggelinket nyugodt körülmények között, lehetőleg a családtagokat is bevonva fogyasztuk el. Étrendet ugyan nem fogok itt közölni, de azt hangsúlyosan tanácsolnám, hogy ősszel és majd télen is sok gyümölcsöt együnk. Az alma legyen legfőbb gyümölcsünk, mégpedig az, amelyik idehaza termett, mert ennek étletanilag nagy a jelentősége. A gyümölcsféléket ehetjük kompótként is, lehetőleg rendszeresen. Télen aztán előjöhethetnek a kamrából a nyáron eltett barack-, szilva-, cseresznye-, meggy- befőttek vagy kiegészítésként a padlástérben, zsínoron függő szőlőből is egy-egy fűrt.

Aki családi ház-tulajdonos, és kertészkedik, annak az ősz – egy kis munka elvégzésével – kínálja ingyenesen a fák, bokrok lehulló leveleit, amelyekből (a diólevél kivételével) kitűnő komposzt készíthető. Ne égessünk el semmiféle zöld anyagunk hulladékát! A föld megfizeti nekünk hasznos, előre látó igyekezetünket. A kerti munkásoknak azt is üzeni az ősz: ne feledkezzünk meg a gyümölcs és más termőfáink lemosásáról! A napokban megvizsgáltuk gyümölcsfáinkat: a nyár, a természet parancsára, előállította a fák termőrugyeit! Reméljük, semmi baj nem éri őket a télen.

Tavasza, bízzunk ebben, virágba borulnak a fák!

Bíró András